

Belysningen er daarlig, at hele Bygningen er brøstfældig, at Grunden er fugtig, at Træværket er angrebet af Svamp. Jeg synes, det er gode Grunde, at man dog ikke skulde udsætte idetmindste at gjøre de forberedende Skridt f. Ex. ved at kjøbe en Grund, saa at man til næste Aar kunde begynde at opføre en passende Bygning. Det glæder mig at have faaet den Meddelelse fra den ærede Ordfører, at samtlige Vædringsforslag fra 195 til 199, uagtet de gaa ud paa Negtelse af Bevillinger, dog kun betyde Udsættelser. Det glæder mig saa meget desto mere, som jeg jo virkelig vilde have beklaget, om man ikke vilde have givet Kunstakademiet, naar det er flyttet ind i nye Lokaler, og saa det, som er nødvendigt til at have tilstrækkelig Betjening, og om man, naar man vil have, at Arkivet og Biblioteket skal flyttes over i en ny Bygning, ikke vil give den Bevilling, som synes ganske nødvendig til den Revision, der da maa finde Sted. Jeg har vist hermed gennemgaaet Vædringsforslagene og kan følgende stande.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Seavenius): Ministeriet havde foreslaaet et Hjelpebud for Bedellerne ved Universitetet og dertil en Bevilling af 600 Kr. Udvalgets Flertal vil kun bevilge 200 Kr. Det er noget Lidt; men det er jo altid bedre end Intet. Naar imidlertid det ærede Udvalgs Flertal foreslaar at nedsætte den til Konstitorets Fuldmægtig foreslaaede Lønning med 5—600 Kr., og begrundet dette ved, at man i det Hele taget paa denne Finantslov ikke vil gaa ind paa nogen Art af Lønningsforhøielse, saa vil jeg ikke negte, at denne Begrundelse undrer mig, særlig hvad dette Forslag angaar. Fra Konstitorium er der til Ministeriet samtidig indkommet Forslag om Lønningsforhøielse til 2 Bestillingsmænd, nemlig til Fuldmægtigen ved Konstitorium og til Viceprovsten ved Regentien. Begge ere Lønningsforhøielser, ja endog Lønningsforhøielser udover, hvad Ministeriet har foreslaaet i den forelagte Lønningsslov. Den ene af dem bevilger man, den anden ikke. Man kan ikke andet end spørge: Hvad er Grunden hertil? Er der nogen som helst anden Grund end den, at Udvalgets Flertal siger: Vor Willie er Lov; Vi behøve ikke at give Grunde; i Almindelighed negte

vi Lønningsforhøielser, men er det til en eller anden Person, som er os behagelig, at der forlanges Forhøielse, saa bevilge vi den? Det er meget haardt, at man ikke vil bevilge den Forhøielse, der er forlangt til Universitetets kemiske Laboratorium. Hidtil har det været muligt at forhøie Hjelpeassistentens Løn gennem de Indtægter, som Laboratoriet selv har, men med Tiden bliver dette vanskeliggere, og hvis man ikke nu vil bevilge en saadan Forhøielse, saa vil det blive vanskeligt at beholde dygtige Kræfter ved Laboratoriet. Da jeg taler om det kemiske Laboratorium ved Universitetet, skal jeg med det Samme omtale Forslaget under Nr. 159 angaaende Laboratoriet ved den polytekniske Lærestanstalt. Her har Ministeriet foreslaaet, at Hjelpeassistenten, som hidtil er blevet lønnet med 400 Kr., fremtidig skulde lønnes som fast Assistent. Her er Forholdet et andet end ved Universitetet. Forholdet er her med Hensyn til Laboratoriets Drift og særlig med Hensyn til de Studerende meget værre end ved Universitetets Laboratorium. Sagen er nemlig den, at Universitetets Laboratorium er saa lille, at man af Mangel paa Plads ligefrem har været nødt til at afvise først, og fremmest alle Farmaceuter og dernæst endog endel Medicinere. Hidtil har man da kunnet henvise dem til den polytekniske Lærestanstalt, skjøndt det jo fra Først af ikke har været Tanken at oprette denne Anstalts kemiske Laboratorium for disse Klasser. Smidlertid har man kunnet gjøre det, fordi der har været Plads nok, men fremtidig vil man ikke kunne gjøre det, hvis man ikke faar bevilget den forlangte Lønning til en fast Assistent. Man kan ikke forlange, at en Mand, der er ansat som Hjelpeassistent for 400 Kr., og som altsaa har paataget sig en vis Forpligtelse til at anvende visse Timer af sin Tid for denne Betaling, skal gjøre det samme Arbejde som en Assistent, der faar 11—1200 Kr. Hvis man ikke kan faae Lønnen forhøiet som foreslaaet, saa bliver man nødt til ogsaa at afvise Farmaceuterne og de enkelte Medicinere fra polyteknisk Lærestanstalt, og jeg veed da ikke, hvor de Studerende skulle blive i Stand til at erhverve sig de til deres Uddannelse nødvendige Kundstaber. Smedens det altsaa vel er sørgeligt og efter min Mening meget uretfærdigt, at man vil negte den forlangte Forhøielse til Universitetets kemiske Laboratorium.